

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν συνεδίᾳ τῆς Ἱταλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ὁ κ. Περγιὲ ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης ἐργασιῶν του, ἃς ἀπὸ ἐτῶν ἐκτελεῖ, ὁ κ. Πάτσες περὶ Καμαρῖνης ἐν Σικελίᾳ καὶ ὁ κ. Ὀλιβέριο περὶ δύο ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν ἐκ Γόρτυνος τῆς Κρήτης.

— Ὁ τμηματάρχης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας κ. Λεονάρδος ἐξήγησε τὴν ἀπαλλαγὴν του. Διάδοχός του φέρεται ὁ κ. Κονρονιώτης.

— Αἱ ἐν Κερκύρᾳ διενεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἐξηκολούθησαν εἰς τὸν ἴδιον χώρον τοῦ ναοῦ τῆς Γοργῶς. Β.Α. τοῦ ναοῦ ἀνεκαλύφθη τοῖχος ἀποτελὼν μέρος τοῦ ἀρχαιοτέρου περιβόλου. Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ πῆλινα τεμάχια καὶ ἀγγεῖα ἀρχαίᾳς τέχνης.

Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐνεργηθοῦν ὁλοτελῶς καὶ ἀπονείαζοντος τοῦ Αὐτοκράτορος.

— Κατ' ἀνακρίνωσαν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Α. Οἰκονόμου ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ Θεσσαλονίκης ἐπλουτίσθη μὲ τὰ ἐξῆς εὐρήματα

1) Πλᾶξ ἐπιτύμβιος ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, μνημονεύουσα Αὐρήλιον Ἀφροδίσιον. 2) Κεφαλὴ εἰκονικὴ ἀνδρὸς Ρωμαίου γενειῶντος. 3) Ἐξ Ἀοβεστοχωρίου μετεκομίσθη πλᾶξ ἐπιτύμβιος τῆς Πατριανῆς ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Συμφόρου καὶ τοῦ συζύγου Σιτρῶντι, γλωσσικῶς ἀξία προσοχῆς. 4) Ἐξωθὴ μετακομισθεῖσα μικρὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ ἀργυροῦ, ἀναθέντων «τὸν πολῶνα» θεοῖς καὶ τῇ πόλει, ἀρχιτεκτονούντος Ἰολάου Ἀπολλοφάνου Μηταίου. 5) Αὐτόθι λίθος ἐπιτύμβιος Μένδιος ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν ἐντὸς πλαισίου καὶ ἀνωθεν ἀνάγλυφον ἀποκεκρουμένον. 6) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον νεανίου ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ ἐν ἐκτίπῳ ἐργασία, ἔχον ἐν τῷ ἐδάφει δεξιὰ πρῶτον ἀνάγλυφον παιδὸς περιεπὺνον ὀρθοῦ καὶ ἀριστερὸν κρόταρον περισιωμένον καὶ βραχὺ ἐνδεδυμένον χιτῶνιον. 7) Μεγά ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον γυναικὸς καθημένης καὶ ἀνδρὸς ὀρθοῦ ἐν ἐκτίπῳ ἐργασία ἔχον ἄλλας μορφάς καὶ σύμβολα πρότυπα ἀξία προσοχῆς. Κάτω ἐπιγραφὴ Λατινικὴ. 8) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον παριστῶν νεανίαν ἐριππὸν ὁρμῶντα πρὸς δεξιὰ ἐναντίον κάπρου, καθ' οὗ φέρεται καὶ κίων. Δεξιὰ νεανίας ἱματιοφορῶν. Ἐν τῷ ἐδάφει δένδρον ἀνελοισμένον ὄψεως καὶ 9) Κορμὸς Ἀφροδίτης ἀναδυομένης.

— Ὁ ἐκ Σέρμης κ. Ν. Χαβιαρᾶς, ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας δύο παπύρους ἵνα δημοσιευθῶσαν ἐν τῇ «Ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδῃ». Οἱ πάπυροι οὗτοι προέρχονται ἐκ Φαγιῶν (Κροκοδείλων πόλις).

Ὁ μὲν εἶναι ἐπιστολὴ, δι' ἧς Πολυδευκὴς τις ἐκ Μητροπόλεως τῆς Φρυγίας ὁμολογεῖ ὅτι πωλήσας ὄνον ἄρρενα ἔλαβε 160 ἀργυρᾶς δραχμᾶς. Ἡ ἐπιστολὴ ἐργαζομένη τῇ 23ῃ μηνὸς Μεσορῇ (Αὐγούστου) 180 μ.Χ. ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ φιλοσόφου (Μάρκου Αὐρηλίου) καὶ Κομμοδῶν.

Ὁ δὲ ἄλλος πάπυρος εἶναι ἐγγράφον, δι' οὗ ἐγκαλεῖ τις τοὺς μισθωσαμένους τὸν παράδεισον αὐτοῦ, διότι τρυγῆσαντες δὲν κατέβαλον αὐτῷ μίσθωμα, εἰ καὶ παρῆλθον πέντε μῆνες, κατέλιπον δὲ καὶ τὸν παράδεισον ἀφύλακτον ἀποπέμψαντες τὸν φύλακα.

— Ἐν Ρόδῳ ἀνεκαλύφθη μικρὸς πάπυρος περιέχων συμβόλῳ ἀγοραπωλησιῶν. Ὁ πάπυρος οὗτος θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδᾳ».

— Ὁ ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων Ἐλασσῶνος ἀγγέλλει, ὅτι μετέφερεν εἰς τὸ ἐκεῖ Μουσεῖον 11 νέα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα, τὰ ἀκόλουθα:

Ἐκ τοῦ χωρίου Μπαϊρακλὴ Ὀλίμπου, 1) μία στήλη 120 στίχων περίπου, ἐπιγεγραμμένη δι' ἀπελευθερωτικῶν ἐπιγραφῶν. 2) ἐν μέγα βᾶθρον κυβικόν. Ἐκ τοῦ χωρίου Σέλου, 3) ναῦκος μετὰ ἱππέως ὁρμούντος, πρὸς δένδρον περὶ τὸ ὅποιον ἐπύρχει ὄφρις, δύο κύνες ἀντιμέτωποι, 4) ἀνθέμιον στήλης, 5) στήλη μετ' ἀναγλύ-

φον ὀπλίτου φοροῦντος θώρακα κράνος καὶ κρατοῦντος ἀσπίδα ἐπίσης ἐπὶ τῆς στήλης ὑπάρχουν καὶ ἱγνή ἐπιγραφῆς, 6) μεγάλη στήλη μετ' ἀνθεμίου καὶ ἀναγλύφον ἱππέως. Ἐκ τῆς θέσεως Τοπαλιάνης, 7) στήλη φέρουσα ἐπιγραφὰς 200 περίπου στίχων ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἀπελευθερωτικὰς μεγάλας ἰδιάζοντος περιεχομένου, 8) ἀναθηματικὴ στήλη Ἡρακλέως μετὰ 17 στίχων ἐπιγραφῆς, 9) ἐκ Σέλου μεγάλη ἐπιτύμβιος στήλη Φιλίππου νιού τοῦ Δημάρχου. Καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Λιβαδίου τοῦ Ὀλίμπου, 10) δύο ἀνάγλυφα, ἱππεῖς βάλλοντες μέγαν ὄφιν περιτυλιγμένον εἰς κορμὸν δένδρου καὶ 11) δύο ἱππεῖς, ὧν ἕνατι γυνή.

Τὰ δύο τελευταῖα κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας χωρικοῦ τινος, ὥς καὶ στήλη ἀναθηματικὴ ἀποσταλεῖσα εἰς Τύρναρον.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα τοῦ ἰδίου ἐφόρου ἀνευρέθησαν καὶ 14 ἄλλα νέα εὐρήματα εἰς Ἐλασσῶνα, ἧς ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ περιλαμβάνει ἤδη 75 λίθινα ἀντικείμενα.

— Εἰς τὸ χωρίον Καλαῖα τῆς Λαρίσσης ἀνευρέθη τάφος ἀρχαῖος ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν ὅλα τὰ ὅσα ἀνθρώπου κατὰ σειρὰν, πλησίον δὲ τῶν ποδῶν μικρὸν ἄγγεον.

— Ἐν Πειραιεῖ εἰς τινα οἰκίαν κατεσχέθησαν δύο ἐπιτύμβιοι πλάκες, ἀναγόμεναι εἰς τὴν 4ην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα, μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ἡ πρώτη πλάξ, ὕψους 1 καὶ 30, φέρει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

«Ἀρχιστράτηγος Φίλωνος Ἀντίκυνθε...»

Ἡ ἑτέρα πλάξ ὕψους 0,80 καὶ πλάτους 0,60 εἶνε ἀνεπίγραφος καὶ ἀπεικονίζει ἐν ἀναγλύφῳ Κροισμαζίαν.

— Εἰς τὸ Ἡπειρωτικὸν χωρίον Βινιά δύο ὥρας ἀπέχον τῆς Προμετῆς ἡ ἀξίνη τοῦ γεωργοῦ ἔρερον εἰς φῶς ἀγαλμάτων τοῦ Ἡρακλέους καλῆς τέχνης καὶ χάλκινον θώρακα. Εἰς τὸ Ἡπειρωτικὸν ἐπίσης χωρίον Μυρίτσα ἡ τύχη ἀνέσκαψεν ἄγαλμα γυναικὸς, κρατοῦσης εἰς τὴν δεξιᾷ παιδίον, στεροῦμενον κεφαλῆς. Καὶ τὰ τοιαῖα εὐρήματα ἀπεστάλησαν εἰς Ἰωάννινα.

— Ἡ πληθὺς τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων Θεσσαλονίκης καθιστᾷ ἐπείγουσαν τὴν ἀνεγερσὶν ἐκεῖ Μουσείου. Ἡδὴ μελετᾶται ἡ ἀντιγραφὴ καὶ ἡ ἐκδοσις ὅλων τῶν ἐν τῇ Μακεδονικῇ Μητροπόλει κειμηλίων τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Τὸ ἔργον θὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Εὐγενίου, θὰ ἐπιβλέψῃ δὲ ὁ κ. Ἀδαμαντίου.

— Εἰς τὴν θέσιν Κυριαζῶνα τῆς Ἄφτης ἀνευρέθη πῆλινον ἄγγεον μετὰ 204 ἀργυρῶν νομισμάτων καὶ ἐνὸς χρυσοῦ, πάντων βυζαντινῆς ἐποχῆς.

— Ὁ Φονζέρο διωρίσθη διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Ὡμὸλλ διωρισθέντος Διευθυντοῦ τῆς Ἐδν. Βιβλιοθήκης. Ὁ κ. Φονζέρο ὑπῆρξε παλαιὸς ἐταῖρος τῆς ἐνταῦθα Γαλλ. σχολῆς καὶ εἶνε συγγραφεὺς περισπουδάζοντος περὶ Μαντινείας ἔργον.

✱ ✱ ✱

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὴν πλημύρῳ τῶν πολεμικῶν στίχων, εἰς ἣν συνηγωνίσθησαν γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι ποιηταί, προστίθεται καὶ ὁ τόμος «Πατρις», συλλογὴ ποιημάτων πατριωτικῶν τοῦ παρ' ὧν γνωστοτάτου καὶ ἐγκρίτου ψυχιάτρου κ. Ἀντ. Μαυρουδάκη. Οἱ στίχοι του ὀφείλονται εἰς τὰς ἐκ τοῦ νικηφόρου πολέμου ἐντυπώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξαίρονται εἰς ἐμπνεύσεις. Τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα κυριαρχεῖ ἄγρῳ, ἀνεπιτήδευτον, ρογρόν.

✱

«Τὸ ζωντανὸ πτώμα» Δράμα τοῦ Α. Τολστόη, μεταφράσεις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ Νίκου Καστρινοῦ. Τὸ δράμα τοῦτο τοῦ Ρώσου φιλοσόφου, εὐρεθὲν μετὰ τὸν θάνατόν του, στρέφεται περὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, τὰ θίγοντα τὸν Ρωσικὸν λαόν. Ἡ μετάφρασις ἀτυχῶς μαλισταί.